

кварцовъ порфиръ, афанитъ, офитъ, мелафиръ. пироксеновъ порфиръ и базалтъ.¹⁾

Въ 1853 год. Викенелъ завърши вече обработването на материалитѣ си събрани презъ посладното му пътуване и преди да тури подъ печать съчинението си „*Voilage dans la Turquie d'Europe etc.*“ той резюмира географическитѣ и геологическитѣ си наблюдения. Той описа най-първо орографскитѣ белези на черноморската крайбрѣжна верига, гидрографския басейнъ на Еркене, изпълненъ съ терциерни и кватернерни наслаги; очерта въ общи черти крайбрѣжната верига на сароския заливъ, както и самия Родопски масивъ съ гидрографскитѣ басейни на Нестусъ, (Места), Арда и на ония които образуватъ притоцитѣ на Струма и Марица и които се изливатъ въ Егейско море.

Следъ това той разгледа наслоенитѣ скали между Черно и Егейско морета. Тукъ стоятъ на първо мѣсто кристалиннитѣ шисти, състоящи отъ гнаиси, лептинити, амфиболо-шисти, амфиболити, микашисти, малко или много кристализирани варовици, циполинъ, талкошисти, хлоритошисти и пр. Преходниятъ теренъ, съставенъ отъ аргилошисти, пѣсъчни скали и компактни варовици, се намира около Цариградъ и е пресѣченъ отъ Босфора. Въ границитѣ на Викенеловитѣ последни екскурзии кредния теренъ се открива само на три мѣста; едното се намира около Кюстендилъ, а другитѣ две при Килия и Инада на Черно море. Нумулитниятъ теренъ често опасва южнитѣ, източнитѣ и севернитѣ части на Родопитѣ; той се показва още върху двата склона на черноморската крайбрѣжна верига и съставната частъ отъ могилитѣ около Мраморно море. Презъ еоценския периодъ равнищата на Марица и на Еркене сж били, заливъ ограниченъ съ кристалинни шисти. Егейско и Мраморно морета образували единъ басейнъ, който се е сношавалъ съ Черно море чрезъ едно устие, отворено на с.з отъ Цариградъ. Въ състава на нумулитния теренъ взематъ участие варовици, пѣсъчници и глинени пластове; дебелитѣ му пластове особено добре се откриватъ около Небикьой (Небилъ кьой) въ до-

¹⁾ A. Viquesnel. — Note sur la collection de roches recueillie en 1846 par feu Hommaire de Hell, sur le littoral européen de la mer Noire, (Bull. Soc. Géol. de France, 1851, 2-e sér., t. VIII. p. 515—532).